Kahve Molası

Kahveciler!.. YAZIN "KAHVE MOLASI"NA Ölümsüzleşin!..

Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 431

ISSN: 1303-8923

Kahveci Soruyor ?

KAPI KOMŞULARIMIZ

ÜÇ NOKTA Anlam Platformu

www.pcakademi.com

27 Ocak 2004 - Fincanın İçindekiler

- Yaratıyor muyuz? ... Ahmet Altan
- SİZİN KAPI ZİLİNİZDE NE YAZIYOR ACABA ? ... C.Parkan Özturan
- ZEHİRLİ KOZMETİKLER ... İlker Şengün
- PAUL O'NEIL, 11 EYLÜL VE ABD ... Tamer Soysal
- Küba'dan İzlenimler - 2 ... Cüneyt Göksu
- Yılların Gölgesiyle Sokaklar Dar Gelir Öykülere ... KIRKYAMA HİKAYE TOPLULUĞU

- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Biraz Gülümseyin, İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

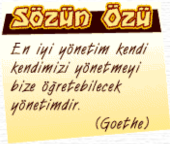

Sözün Özü

En iyi yönetim kendi kendimizi yönetmeyi bize öğretebilecek yönetimdir.

(Goethe)

Editör'den : Tencerenin kapağı!..

Merhabalar,

stokta!
Kahve Molası
Kahve Molası

Dün poplamamışım, bugün farkettim. Oysa karlı haftasonunun şömine karşısındaki çıtır halleriydi popstar. Olması gereken oldu Bayhan elendi, 2 güzel genç insan finale kaldılar, ohh ne güzel işte. Benim Firdevs Streisand gene benim oylarımla zirveye yürüyor çatlayın. Bu saatten sonra ha birinci ha ikinci olmuş farketmez, olan oldu onlar artık birer star. Ahh canlarım ellerimde büyüdüler yahu.

Spor aşığı fanatik taraftar olmama rağmen burada futbol konuşmayı sevmiyorum. Yalnız pazar akşamı olanlar çenemi azcık gevşetmeme neden olacak, alınacaklardan şimdiden özür dilerim. Konunun özeti şu; üzüm üzüme baka baka karardı yahut dibi kara tencere kapağını buldu, herneyse. En yakın rakibine 8 puan takmış, 1 ay tatil yapmış, çalışmış, zaten kanıtlanmış kalitesini bir fırt daha yukarı taşımış olması muhtemel bir lider takımın teknik direktörü sorumsuzluğun ağababasını yaptı. Bir hafta önce hiç üstüne vazife değilken bir rakip takımın teknik direktörünü eleştirip elektrik düğmesini açtı, sıyrılmış kabloları da futbolcuların eline verdi. Çarpılan futbolcular da asrın rekorunu kırıp adlarını futbol tarihine soba yaldızı ile yazdırdılar. Maç bitti adam hala konuşuyor, sus be adam sus. Susmayı becerebilsen ve bunu futbolcuna iletebilsen karşındaki takımı 9 kişiyle bile yenebilecek güçtesin işte, sus oyununu oyna, kazan. Birbirini suçlamayı görev edinmişler kervanına katılınca tenceresini bulan kapaktan farkın kalmadı be hocam. Federasyona söyledikleri yenir yutulur cinsten mi? Federasyon üyesi tarafından da destek bulan bu suçlamalar doğruysa yandı gülüm keten helva. Yalnız tüm bunların müsebbibi belli arkadaş. Karizma sırasına göre; Şansal Abim, Erman Hocam ve oynatalım Uğurcum. Ne zaman ki bunlar yakın plan konsültasyon yapmaya başladılar mertlik bozuldu. Spordan sınırlı sorumlu bakanım size sesleniyorum; yasaklayın şu yorumcuları bakın herşey nasıl güllük gülistanlık oluyor. Görmeyen göz katlanır. Bazılarını da biz görmemezlikten gelir işin keyfini çıkarırız. Yoksa ayvayı yeriz yakında. Bu provakasyonun ardından gelecek kanaryayla kartalın kanat çırpma yarışını düşünebiliyor musunuz? Kan çıkmazsa kendimizi şanslı addedebiliriz.

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Cem Özbatur

Yukarı

Marangoz, Bahçıvan ve de Kahveci : Ahmet Altan

Yaratıyor muyuz?

Yaratıcılık konusu, islamda biraz yanlış anlaşılıp, kelimesi bile pek hoş karşılanmayan bir kavram.. Bizim yobaz islamcılar, yaratmak lafını kullanmaktan mangaldaki koru tutmaktan kaçındıkları gibi kaçınırlar. Sanki insan büyümüş, tanrıya mahsus bu niteliği gerçekleştirmeye soyunmuş gibi algılar, bu nedenle de tepki gösterirler..

İnsan, tanrıya başkaldırıp, boy ölçüşmeye kalkışır mı, bilemem.. ama insan kendisine verilen aklı iyi kullanarak, inanılmaz şeyler kotarmayı, kendi dünyası içinde yaratıcı olmayı başarmıştır.

Bakın sevgili eski dostumuz Kazancakis nasıl değinmiş bu işe Zorba'da;
'Biliyor musun' dedi, 'Allah insanı nasıl yarattı, insanın, bu canavarın, ilk olarak Allah'a hangi sözleri söylediğini biliyor musun?'
'Hayır, nereden bileceğim? Orada değildim ki?'
Zorba, gözleri kıvılcımlanarak bağırdı:
'Ben oradaydım!'
'Söyle öyleyse...'
'Dinle öyleyse patron: Allah bir sabah cinleri başına toplanmış bir şekilde uyandı. 'Ben ne biçim Allah'ım ki', dedi, 'vaktimi geçirmek için, bana günnük yakacak ve küfredecek insanlarım yok? Baykuş gibi yalnız yaşamaktan bıktım artık! Tuuhh'' avuçlarına tükürdü, çamur yaptı, iyice yoğurdu, küçük bir insan yapıp güneşe bıraktı. Yedi gün sonra aldı, pişmişti. Allah ona bakıp güldü: 'Hay şeytan alsın beni!' dedi. 'Bu düpedüz domuz be! Başka şey istiyordum, başka şey oldu. Hapı yuttum, ama oldu bir kere...' Sonra ensesinden yakalayıp bir tekme attı: 'Haydi bas!' dedi, 'git, başka domuz yavruları da yap. Dünya senindir, yürü! Bir, kii maaarş!..' Fakat o domuz değildi iki gözüm. Başında fötr şapka, omuzlarında rastgele atılmış bir ceket, ütülü pantolon ve kırmızı tüylü çarıkları vardı. Belinde de, -ona şeytan vermiş olmalı- üstünde 'seni yiyeceğim!' yazılı, bilenmiş bir laz bıçağı taşıyordu... Bu insandı; Allah öpsün diye elini uzattı ona, ama insan bıyığını burarak dedi ki: 'Yol ver be moruk! Geçeyim!'
Zorba benim kahkahayla güldüğümü görünce sustu. Suratını astı:
'Gülme!' dedi, 'bu böyledir!'
'Ama sen nereden biliyorsun?'
'Böyle oldu diyorum sana; ben Adem olsaydım böyle yapardım. Kellemi ortaya korum ki, Adem de böyle yaptı. Sen kitapların dediklerine kulak asma, beni dinle!'

Konumuza dönelim,
Öğretmen bir soru hazırlıyor, işletme bölümü derslerinden birinde, Soru kısacık, 'Risk nedir?' Ve tüm öğrenciler birşeyler karalıyorlar kağıtlara, bildiklerini anlatıyorlar.. Herkes 50-60 civarında notlar alırken, sadece bir kişi 100 alıyor sınavdan. Bomboş bir sayfaya 'risk budur!' yazıp vermiş.. Hoca sınıfta notları açıklıyor ve herkes şaşırıyor.. İkinci sınav, ve yine aynı soru.. Bu defa tüm sınıf aynı yanıtı veriyor, ve herkes 100 alıyor, bir kişi hariç. O kişi de bir önceki sınavdan 100 almış olan öğrenci. Kağıdının üzerinde hoca tarafından yazılmış bir not 'İki kez aynı riski almak, aptallıktır!' diyor... Yaratıcı sınav sorusu deyince aklıma hep kuzenimin girdiği Sosyoloji finali gelir. 1980'li yıllarda, kuzenim Sosyoloji bölümünü bitirmekteydi. Son sene, son sınav.. Büyük bir salonda, kurbanlık koyunlar gibi bekleşmektedirler hocanın gelmesini.. Ne var ki saat 9'da başlaması gereken sınava hoca bir türlü gelmez, saat 9:30 sularında artık sınıf kıpırdanmaya başlamışken, uçağa yetişircesine bir telaşla çıkıp gelir hoca, etekleri savrularaktan..

'Arkadaşlar, kusura bakmayın, geciktim, aslında sorular vs herşeyim hazırdı, ne var ki akşam yatağa yattığımda aklıma yeni bir soru geldi, öyle bir soruydu ki, bunu sormasam olmazdı.. Ama bu kararı çok zor verebildiğim için sabah kalkamamışım, o nedenle geciktim.. sınav sorunuzu kürsüye bırakıyorum, lütfen biriniz gelip buraya hepinize okusun.. Benim işim var, başınızda olamıyacağım.. bitirenler getirip kağıtlarını kapımın altından atsınlar..' demiş. Ve öğrencilerin şaşkın bakışları arasında sükunet içinde sınıfı terketmiş.. Hoca sınav salonundan çıkınca... ilk anda herkes, kendisine piyangodan büyük ikramiye çıkanların kimselere çaktırmamaya çalıştıkları suratlarındaki o aptal gülümseme ve tepkisiz sessizlikle.. oldukları yerde donup kalmışlar. Salondaki öğrencilerden biri nihayet sevinç içinde bir kaplan gibi kürsüye atılıp kağıdı eline alınca, az önceki gülümsemesi dudaklarında donmuş.. Kafasını endişeli endişeli kaşımaktayken sınıftan gelen gürültülerle kendine gelip herkese soruyu okumuş:
'Eğer bir sosyoloji ders kitabı yazacak olsaydınız, 'içindekiler' bölümü nasıl olurdu, neden?'
Yaratıcılık denince böyle şeyler geliyor benim aklıma.

Şöyle bir düşünüyorum da, aslında insanın son birkaç yüzyılda yaptığı sıçrama gerçekten inanılmaz düzeyde. Sadece akılla ve yaratıcılıkla en soyutundan en somutuna düşünce ile akıl almaz bilgi biriktirip bu bilginin tamamını insanın hizmetine sunabilmiş insanoğlu. Bir film olsaydı elimizde, ve bunu hızla izleyecek bir de düzenek. Ve baksaydık insanın yaptıklarına, dünyayı değiştirme ve biçimlendirme savaşına.. hayretten ağzımız açık kalırdı.

Daha bir yüzyıl önce arabanın olmadığını, yüzelli yıl önce elektrik olmadığını falan idrak ettiğimizde, telefon ilk bulunduğunda 'bunu kim niye kullansın ki?' denildiğini, bilgisayar ilk icat edildiğinde-hem de IBM şirketi yöneticilerinin-tüm dünyadaki bilgisayar talebinin toplam 5 ya da 6 tane olacağını hesap ettiklerini vs görünce, şu kısacık zaman diliminde tüm yanılmalarımıza rağmen nasıl da geometrik bir gelişim ve değişimin gerçekleştiğini görüp, 'bunu biz mi yaptık?' diye şaşarak sorardık herhalde..

Ahmet Altan
aaltan@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Sahne Tozu : C.Parkan Özturan

SİZİN KAPI ZİLİNİZDE NE YAZIYOR ACABA ?

Koleksiyon yapmayı sever misiniz? Ben bazı şeylerin biriktirilmesine karşı değilim. Örneğin pul, kartpostal, antika gibi şeylerin biriktirilmesi, tarihi gelişim açısından çok faydalı. Ama 1200 tane çakmak ya da kalem biriktirmenin neye yararı olabilir? Hep düşünmüşümdür. Örneğin çakmak. Hadi maalesef biriktirdiniz ve onların hepsini kablolarla tek bir düğmeye bağladınız ve o düğmeye bastığınız anda birden bire hepsi yandı. Peki o zaman sigaranızı nasıl yakacaksınız? Hepsiyle aynı anda yakmayı deneseniz, sigara içilemeden bitecek. Değil mi? E tek bir tanesi ile yaksanız, diğerleri üzülür. Ya da binlerce kalemle aynı anda nasıl yazabilirsiniz? Bunları hangi elinizde toplaya bilirsiniz? Bir tuhaf yani ..

Ben son günlerde kapı zili yazısı biriktirmeye karar verdim. Çok enteresandır kapı zilleri üstündeki yazılar. Hiç baktınız mı?

Ben zaman zaman gider bakarım zillere. Öyle bildik bir apartman da aramam. Yolda öyle aval aval yürürken, birden dikkatimi çeken bir apartmanın (ki o da artık nasıl dikkatimi çekiyorsa) kapısına dayanır, zilleri okumaya başlarım. Enteresan şeyler çıkıyor.

Bazıları şahsiyetini belli etmek istemiyor. Hiçbir şey yazmıyorlar. Ha, belki şahsiyeti yok, diyeceksiniz. O kadar araştıramıyorum tabi. Ama haklı da olabilirsiniz. Bazıları da aptal bir tükenmez kalemle, kağıda bile ulaşmadan, üstündeki koruma naylonuna "6" yazabiliyor. "6" ne? Bunu çok anlamıyoruz. Siz şahsiyet olarak, 6 ile aranızda ne gibi bir bağ kuruyorsunuz, denmeli mi acaba. Adam, 6 ruhluyum efendim, dermiş.

En ilginçlerden bir tanesi de şu. Kapı zilinin üstünde kişinin adı yazıyor. Örneğin Ruknettin Tüberküloz. Altına da "dikkat köpek var" ibaresi. Bu sizce normal bir durum olabilir mi? Ne yani zile basmayalım mı? Hayır bu yazı, koskoca köşk kapılarında vardır. Bu normaldir de. O köşklerin kapıları koskoca bahçelere açılır. Eğer siz dikkatsizce içeri dalarsanız, kimin ne şekilde oralara bir yerlere gizlediği belli olmayan ibne bir köpek, bacağınızın herhengi bir bölgesini ısırabilir. Biz ona karışamayız. Köpeklerinde özlük hakları var. Ama bir apartman kapısına böyle bir yazı yazmanın tam neye yaradığını anlamak mümkün değil. İnsan birden bire : "zile basarsam, zilden bir köpek başını sokup beni ısırabilir mi ?" diye düşünmez ki. Tam tersine : " Hıyara bak, bizi keklemeye kalkıyo" der ve haybeden birde hıyar olursunuz.?

Hıyar dedim de aklıma geldi. Birgün kendi apartmanımdan içeri gireceğim, anahtarlarımı evde unutmuş olduğum için zile basmam gerekti. Zile doğru uzanırken 3 numaranın zili gözüme ilişti. İsmin altına Hıyar yazılmış. Tam altına da değil. İsim Cemalettin Nabedid , altında şair, onun altında hıyar. E, çok yakışmış vallahi. Ulan bu da yazılmaz ya. İnsan kendini şair diye kapı zilinde ilan etmez. Sonradan öğrendim ki, bizim mahallenin çocukları yazmışlar. İyi etmişler. Adam çocukların oyun alanın üstüne arabasını park edip, saatlerce arabasını yıkayarak, oynanmaz hale getiriyor.

Bir keresinde de Yaşar amcanın ziline "çocuk düşmanı" yazmış bizim veletler. Yine haklılar. Yaşar amcada çocuklar bahçe duvarının üstüne çocuklar oturmasın diye, kapıcıya kızgın motor yağı döktürtmüş, bir kaçının poposu yanmış. İnsan işte.

Bir kapı zili daha. İrfan Toman, Pazarlama Management . Ne bu şimdi. Tam türk-batı sentezi salaklığı. Yarısı türkçe, yarısı ingilizce. Tam görgüsüzlük. Baba " moderniz anlatabiliyor muyum" duygusunda. Buna hıyardan ziyade, salak sıfatını uygun buluyorum.

İyidir bu kapı zili okumak ama sakın gece denemeyin. Çok sıkıntılı bir yazının son noktasını koyduğumda, içim boşaldı ve birden bire dışarı çıktım. Gecenin bibeşyüzü. Ampul abi kompozüsyonunda dolaşıyorum, amaçsız. Bir apartman kestirdim gözüme, gittim zillerini okuyorum. Pek ilginç bir şey yok. Tam bu sırada kapıda kapıcı belirdi.

- Kime bahtınız dı?
- Ben baktığımı gördüm kardeşim
- Yardımcı oladıh
- Ben yardımdan hiç hoşlanmam
- Hırsımsıng?
- Hayır tecavüzcüyüm, fakat geceleri hırsız kılığında dolaşıyorum
- Layn Memik emminin arka bahçedeki eşeğini rahatsız eden sen min lan
- Rica ederim şehrin ortasında beslenen, eşşek beyle en ufak bir rabıtam olamaz.

Adam, birden "sapık burdaaaa" diye bağırmaya başladı. Ben neye uğradığımı şaşırdım. Haydaaa.. Karakolluk mahkemelik olduk iyi mi? Ertesi günü kendini gazete sanan bi kağıt parçasında Şöyle bir haber :EŞŞEĞİNİN NAMUSUNU KORUDU". Benim gözü bantlı resmim, yanımda o kapıcı, eşşeğin eşşoğleşek sahibi ve eşşek. Haberin sonunda şöyle deniyo. Sapık yakalandı. Kapıcı adamın sapık olduğunu iddia ediyo, sahibi "bunlar çoh ayıp şeyler " dedi. Eşşek yorum yapmadı.

C.Parkan Özturan
parkan@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Kahvecigillerden : İlker Şengün

ZEHİRLİ KOZMETİKLER

Çağımız insanı güzel, daha da güzel ve mutlu olabilmek için inanılmaz oranlarda kozmetik kullanımı yapmaktadırlar. Oysa kozmetiklerin bu yararlarının yanında hiçde küçümsenemeyecek ölçülerde zararlarının olduğu bir vak'a dır. Bu bakış açısı bize kozmetiklerin 800'den fazla zehirli madde içerdiği gerçeğini unutturmamalıdır.

Deodorantlar, parfümler, rujlar, maskaralar, traş losyonları, saç boyaları, kremler...daha bir çokları... Hemen hemen her gün bunlardan bir veya bir kaçı mutlaka kullandığımız şeyler. Hiç düşünüyormuyuz acaba bunların sağlığımıza zararlı tarafları varmıdır diye? Yoksa ürün üreticileri bunların zararlı etkileri olsa "satmazlar zaten" diyemi düşünüyoruz? Yada devlet bu ürünlere izin verirken insan sağlığına uygun olup olmadığını mutlaka kontrol ediyordur mu diyoruz?

Yapılan araştırmalar ve tecrübeler bizim düşündüğümüz kadar masum olduklarını söylemiyor kozmetiklerin. A.B.D Ulusal Mesleki Güvenlik ve Sağlık Enstitüsü, kozmetiklerde kullanılan 2.983 kimyasal madde üzerinde yaptığı araştırmada bu kimyasalların 884'ünde zehirli madde tespit etmiştir. Bunların 774'ü yüksek derecede zehirlenmelere, 146'sı tümörlere, 218'i üreme bozukluğuna, 314'ü biyolojik mutasyona ve 376'sı deri ve göz rahatsızlıklarına sebep oluyormuş. Ve her kadın yılda ortalama 2 kilo kadar kozmetik kullanıyor. Ayrıca A.B.D kongresinin yaptırdığı araştırmaya göre kozmetikler kansere, alerjik reaksiyonlara ve doğum kusurlarına sebep olabilirmiş.

Kozmetikler vücuda deri üzerinden giriyorlar, ayrıca saç spreyleri ve parfümlerinde solunum yaparken alındığını biliyoruz, kadınlar için rujlar ise, dudak ve dil yoluyla yutuluyor diye düşünüyorum. Zaten kullandığım parfümü sürekli geniz bölgemde hissediyorum, toplu çalışma alanlarında hava sirkülasyonu yoksa şayet o kokuyu ve gözlerinizdeki yanmayı hissedersiniz zaten. Kaliteli ürün yada kalitesiz ürün diye bir ayrımda yapılamaz bu konuda, eşim ve ben hep tanınmış markaların ürünlerini kullanırız, fakat bu sonuçların tesbitinden sonra benim fikrim en pahalı kozmetiklerinde zararlı olduğuduğu şeklindedir.

Yazımı hazırlarken kozmetikler'de kullanılan bir kimyasal dikkatimi çekti, "Talet" (Phthales) isimli bu toksin şayet vücutta yüksek oranda bulunuyorsa karaciğer, böbrek yetmezliği, kalp ve tansiyon problemlerinin görülmesine sebep oluyormuş, düşünebiliyormusunuz hayati öneme sahip organlarımızın tahrip olmasına biz göz yumuyoruz, bence korkunç bir durum bu.

Talet saç spreyi, oje, ruj, parfüm, losyonlar ve buna benzer kozmetiklerin yapımında kullanılıyormuş. Talet, günlük kozmetik ürünler kullanan kadınlarda, kullanmayanlara oranla 2,5-22 kat daha fazla bulunuyormuş, hamile kadınlarda ise bu kimyasalın etkisi daha ciddi sonuçlar doğurabilir. 72 farklı kozmetiğin üzerinde yapılan araştırmalarda bunlardan 52'sinin içeriğinde Talet kimyasalı tesbit edilmiş. Ve bu 52 üründen hiçbirinin etiketinde bu kimyasalın varlığına dair herhangi bir ibare yokmuş!

Sevgili dostlar bu araştırmamın sonucu bana insanların kozmetiklerden zarar gördüğünü söylüyor. A.B.D'de bu konularda calışma yapan kurumlar (FDA v.b.) var, kozmetiklerin içerisinde neler olduğunu, kullanımı halinde nelerin olabileceğini belirliyorlar. Halk bu tür kurumların onayı olmayan ürünleri almıyor. Maalesef Türkiye'de böyle kurumlar yok.. Bir çok insan sokaklardan, marketlerden içinde ne olduğu ve kendisine zararlı olup olmadığını bilemediği bu ürünleri alıyor.Son yıllarda birde açık parfümcüler türedi, üreticisinin bile belli olmadığı bu ürünleri kullandığımız gerçek parfümün kokusuna benzediği için alıyoruz, bunlar dahada tehlikeli sonuçlar doğurabilir.

Ah ah nesi var mis gibi beyaz kalıp sabunun, bir insan tertemiz sabun koksa hangi bir parfümün kokusu onun yerini alabilirki? Avrupalı ve Amerikalılar kendi ürettikleri bu tür ürünlerin zararlarını görmeye başladılar ve son yıllarda her konuda daha nasıl "Naturel" ürünler üretebiliriz diye çalışıyorlar. Bize ise, ucuza ürettikleri sağlığa zararlı yarı mamülleri ve mamülleri satıp para kazanıyorlar.

Ben, günlük kullanımı çok olan ve her evde bulunan kozmetiklerin insan sağlığına zararlarının olduğunu ve kontrolsüz üretim ve kullanımların gelecekte sağlıksız nesiller yetişmesine sebep olacağını düşündüğümden sadece uyarma gerekliliğini kendi üstüme vazife olarak gördüm ve bu yazıyı hazırladım, tabii her insanın kişisel tercihleri vardır ve buna sonsuz saygı duyuyorum.

Tüm dostlara aileleriyle beraber nice sağlıklı günler dilerim, her şey gönlünüzce olsun.

İlker Şengün
ilkersengun@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

KONTRA MİZANA : Tamer Soysal

PAUL O'NEIL, 11 EYLÜL VE ABD

"Sanırım buna değdi..."
Amerikan Eski Dışişleri Bakanı Madeleine Albright
(1991 Körfez savaşı sonrasında uygulanan ambargo sonucunda ölen beşyüzbin çocuğun, ambargonun karşılığına değip değmediğinin sorulması üzerine..)

"***Batının dış politikası, medyada kendinden menkul bir haklılığa dayanan, tek taraflı ahlak standartlarını belirleyen, Batılı değerlerin sürekli olarak olumlu olarak resmedildiği ve bunun önündeki engellerin kaldırılması için sınırsız güç kullanımıza cevaz veren bir tarzdadır."***
Richard Falk
Princeton Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Profesörü

"Eğer tehditlerin ete kemiğe bürünmesini beklersek, çok fazla beklememiz gerekir...Artık güvenlik için önceden harekete geçme dönemine girdik. Ve bu ulus harekete geçecektir. "
Oğul Bush

"Amerika ikna olduysa bizim için bu yeterli" Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Bülent Ecevit'in 11 Eylül saldırıları ile ilgili kanıtlar sizi ikna etti mi? sorusuna verdiği cevap

Son günlerde ABD'de Wall Street Journal gazetesinin eski muhabirlerinden Ron Suskind'in yazdığı bir kitap, gerek ABD'de gerekse Avrupa'da gündemi işgal eden önemli konulardan... Kitabın adı "The Price of Loyalty", yani Sadakatin Bedeli. Kitabın bu kadar yer işgal etmesine neden ise, Pulitzer ödüllü Suskind'in kitabı, Bush'un eski Hazine Bakanı Paul O'Neill'in belgelere dayalı olarak anlattıklarına göre yazması. Paul O'Neill Bush'un kabinesinde Ocak 2001'den, Aralık 2002'ye kadar görev yaptı. Başkan Bush ile ekonomik konularda düştüğü anlaşmazlık nedeniyle Aralık 2002'de kabineden ayrılmak zorunda kaldı. O'Neill görevden ayrılırken, 19 bin belgenin kopyalarını alarak ayrıldı. Bugünlerde senatoda O'Neill hakkında bu belgeleri izinsiz almaktan dolayı soruşturma açılıp açılmaması tartışılıyor. Oysa O'Neill belgelerin tamamının yasal sınırlar içinde izin alınarak alındığını ve hiçbirinin devlet sırrı kapsamında olmadığını söylüyor. O'Neill bu kitapta önemli açıklamalarda bulunuyor. Ancak ne yazık ki, bu açıklamalar manşet niteliği taşımasına rağmen Türk Medyasında ancak ufak başlıklarla "Dış Haberler" içinde veriliyor. Hatta ciddiyetten uzak şekilde veriliyor. Örneğin Sabah Gazetesi "Çizburger gelmeyince yardımcısını fırçaladı" şeklinde konunun en sulu tarafını başlık yapıyor.

Kitapta birbirinden çarpıcı açıklamalara yer veriliyor. Bunlardan en çarpıcısana göre, O'Neill kabinede iken 30 Ocak 2001'de yapılan Ulusal Güvenlik Konseyi (National Security Council-NSC) toplantısında -daha 11 Eylül saldırılarından 8 ay önce- Saddam Hüseyin'in devrilmesi ve Irak'a girilmesi konusunda bir kanaat olduğunu ve Bush'un "Irak'a girmem için bana sebep üretin" dediğini belirtiyor. Toplantıda kesinlikle Irak'a neden girilmeli ya da Saddam Hüseyin neden devrilmeli gibi soruların tartışılmadığını belirtiyor. Tek taraflı ve önyargılı bir şekilde Irak'a girilmesi fikrinin hakim olduğu belirtiliyor. İki gün sonraki Ulusal Güvenlik Toplantısında yine Irak konusunun tartışıldığını, bu toplantıda bir gizli belgenin gündeme geldiğini belirtiyor. "Plan for post-Saddam Iraq" adını taşıyan "Saddam sonrası Irak Planı" ile daha 11 Eylül saldırısından aylar önce Pentagon'a ait bu gizli belge ile Irak sonrası neler yapılacağının tartışıldığı belirtiliyor. O'Neill, Pentagon'a yani ABD Savunma Bakanlığına ait 5 Mart 2001 tarihli bir belgenin "Foreign Suitors for Iraqi Oilfield contracts" yani "Irak'taki petrol ihaleleri ile ilgilenen Yabancı Yatırımcılar" başlığını taşıdığını belirtiyor. Bu belgede 30-40 civarı ülkeden müteahhidin Irak ile ilgilendiği belirtiliyormuş. Eski Hazine Bakanı O'Neill'e göre daha o zamandan hedef belli "Irak'taki Petrol"...

11 Eylül saldırıları fazlaca tartışılma şansı bulamadı. Tartışmak isteyenlere, düşünmenin işlerine gelmedikleri taraflarca zihinlere işlenen bir imge ile "komplocu" tabiri ile hemen damga vuruldu. Oysa komplo dahi olsa, herşeyi tartışmak, hiç tartışmamaktan daha doğruydu. Zihinleri, "o komplo", "bu komplo" şeklinde tembelliğe alıştıranlar, amaçlarına çok kolay ulaşıyordu. Gözlerin gördüğüne bir süre sonra zihinlerde alışıyordu ve medya aracılığıyla zihinler istedikleri yöne kanalize edilebiliyordu. Bu mecraya girmekte direnen ve ısrarla araştıran beyinler ise "komplocu" damgası ile dışlanıyordu. Alışılmışın dışında düşünmek, komplo oluyordu. Oysa verilere ve gerçek dünyada gerçekleşenlere dayalı değerlendirme ve yorumlar komplo olamazdı. Daha 26 Ocak 1998'de Richard Perle, Dick Cheney, Donald Rumsfeld, Paul Wolfowwitz gibi Yeni Dünya Düzenin önde gelen stratejistlerinin kurduğu "Projects for the New American Century-PNAC(Yeni ABD Yüzyılı Projesi) Bill Clinton'a yazdıkları bir mektupla açıkça "Kitle imha silahlarının varlığını sebep olarak göstererek Irak'a savaş ilan et" şeklinde Clinton'a baskı yapıyorlardı. Mektupta Birleşmiş Milletlere ve uluslararası kamuoyuna rağmen ABD'nin Saddam'ı devirmesi gerektiği, buna gücü olduğu belirtiliyordu. Kurumun yaptıkları bu mektupla kalmıyor, kurum yayınladığı yıllık raporlarda Washington'un silah harcamalarının, 48 milyar dolar arttırılması gerektiğini söylüyordu. Bütün bunlara, bugünkü Bush kadar sarılmayan Clinton, aynı yılın ikinci yarısında Monica Levinski olayıyla başbaşa bırakılıyordu. Ardından da seçimleri kaybediyordu.

2004 yılındaki başkanlık seçimlerine adaylığını koyacağını ilân eden Lyndon LaRouche, 11 Eylül günü, olayın olduğu saatlerde, bir radyo programında daha ilk uçağın çarpmasından sonra "Göreceksiniz bu eylemden dolayı Üsame bin Laden suçlanacak" demiş. Ardından ikinci kuleyede bir uçak çarptığını duyunca, LaRouche, "Bu bir dahili istikrarlaştırma operasyonu, zaten böyle bir operasyon yapılacağını duymuştuk." diye görüşünü belirtmiş. Her milletten binlerce insanın çalıştığı ve 100 kadar da Türkün öldüğü saldırıda musevi asıllı vatandaşlardan yalnızca 2 kişinin ölmesi de böyle bir operasyondan başkalarının da haberdar olabileceğini akla getiriveriyor.

11 Eylül saldırılarından sonra 4 uçağın karakutuları bulunuyor ama birşey tesbit edilemediği belirtiliyor. Oysa karakutulardan uçakta bulunanların konuşmaları, uçuş rotaları tesbit edilebilirdi. Ayrıca her fırsatta, istihbaratları ile olağanüstü gelişmiş teknolojileri ile övünen ABD'de böyle bir vahim hatadan sonra, acil ve ciddi kararların alınması beklenirdi. Bizim gibi istifa ve sorumluluk gibi kavramların çok gelişmediği ülkelerde dahi büyük terörist saldırı veya eylemler sonrasında, bir takım devlet görevlileri eleştirilir ve görevlerinden alınır. ABD'de bu olaydan sonra iki istihbarat kuruluşu CIA direktörü George Tenet ile FBI başkanı Robert Mueller'in hemen olaydan sonra Başkan tarafından görevden alınması beklenirdi. "Neden böyle bir saldırıdan haberdar olamadınız" şeklinde suçlanmaları beklenirdi. Üstelik saldırı, Usame bin Ladin dahil çoğu ABD'de yaşamış ve CIA kamplarında eğitilmiş ve burada pilotluk eğitimi almış bir grup Arap gerilla tarafından gerçekleştirilmiş ise. Oysa olaydan sonra ne Tenet, ne Mueller görevlerinden alınmıştır. Ayrıca bütün o "Wanted" yaygaralarına rağmen, olaydan bugüne kadar 2 yılı aşkın sürede, terörist saldırıları gerçekleştirdiği için yakalanan ve yargılanan hiç kimse yok.

Kitle İmha Silahları konusunda, yine Paul O'Neill'in anlattıklarına kulak verelim: "30 Ocak 2001 tarihli Ulusal Güvenlik Konseyi toplantısında, CIA başkanı George Tenet'in Irak'taki bir fabrikanın havadan çekilmiş fotoğrafını gösterdiğini ve bu fabrikanın kimyasal veya biyolojik silah üretebiliyor olacağını söyledi. Ben ise dünyada buna benzer çok fabrika olduğunu, bu fabrikanın kitle imha silahları ürettiğini sanmadığımı, buna bir kanıt gerektiğini söyledim. Tenet ise bunun üzerine geçerli bir kanıtları olmadığını söyledi." O'Neill hazine bakanı olarak görev yaptığı ve toplantılara katıldığı sürede Irak'ta kimyasal silah olduğuna dair hiçbir kanıt görmediğini belirtiyor. Irakta kimyasal silah olduğu inancıyla BM denetçisi olarak Irak'ta incelemeler yapan mikrobiyolog Dr.Kelly ise, daha sonra incelemeleri neticesinde Irak'ta kimyasal silah bulunmadığını ama buna rağmen hazırlanan raporlarda varmış gibi gösterilmesinin yanlışlığını BBC'ye sızdırınca, eleştirilerin yönü ona dönmüş ve sonra da ölü olarak bulunmuştu. Dr. Kelly intihar etti diye verilen haberlere rağmen Dr.Kelly'nin olaydan hemen önce arkadaşlarına attığı e-postalara göre hiçte intihar gibi bir düşünce içinde olmadığı ve geleceğe dönük planlar içinde olduğu açıkça ortaya çıkıyor. ABD'nin kitle imha silahı bahanesi yeni değil. 1998'de de Dünya'nın en fakir ülkelerinden Sudan'da "El-Şifa" ilaç fabrikasının kimyasal silah üreten fabrika diye bombalanması neticesinde, Sudan'ın ilaç ihtiyacının % 90'ını karşılayan fabrikanın devre dışı kalmasından sonra, ülkede sıtma, tüberküloz gibi hastalıklardan dolayı onbinlerce kişi öldü.

2001 yılında Amerikan Dış İlişkiler Konseyi ve Baker Institute for Public Policy isimli think tank kuruluşu tarafından hazırlanan raporda Dünya Petrol rezervlerinin tükenme aşamasına geldiği, petrol talebinin sürekli arttığı, gelişmeler bu yönde sürerse, petrol arzı konusunda, ABD'nin statüsünün, "gelişmekte olan fakir bir ülke" konumuna ineceği belirtiliyor. Daha önemlisi raporda, "Sadece Orta Doğu'daki bir tek ülkenin, genel petrol üretimini arttırma kapasitesi var: Dünya'nın ikinci en büyük petrol havuzuna sahip 'Irak' " diye belirtiliyor. 11 Eylül saldırılarından sonra ABD önce Afganistan'a saldırdı, ardından Irak'a.. Bu iki ülke sadece kendi içlerinde bulunan petrol ve enerji kaynakları ile değil, stratejik olarak bulundukları konum itibariyle de ABD için çok önemli. Soğuk savaşın sona ermesinden sonra Orta Asya'da büyüyen güç Çin ve Hindistan. Dünya'nın en büyük iç denizi Hazar Denizi ve çevresi ise enerji yatakları bakımından çok önemli bir bölge. Dick Cheney "Tarihin hiçbir döneminde, Hazar bölgesi kadar, bir anda böylesi stratejik bir öneme sahip olarak ortaya çıkan bir toprak parçası hatırlamıyorum" diyor. İddialara göre, bu bölge dünya petrol ve gaz rezervlerinin üçte birini barındırıyor. Petrol ve gaz ise derin su limanlarına taşınmadıkları sürece değersiz. Bu bölgeden gelen gazın ve petrolün boru hatları ile geçebileceği üç ülke var. Rusya, İran ve Afganistan. Rusya, herşeye rağmen ABD'nin düşmanı. İran ise ABD'nin ilişkiye girmek istemediği ve Dünya'da yalnızlığa itmek istediği bir ülke. Geriye bir tek Afganistan kalıyor. ABD'de buraya müdahalede bulunuyor. Ayrıca, bu bölgeye yerleşerek ve üslerini bu bölgeye kaydırarak, Rusya, Çin, Hindistan gibi ülkeleri de kontrol altında tutabilecek. Bu nedenle son günlerde Avrasya projesi fikirlerinin gündeme gelmeye başlamasında haklılık payları var. Yeni Dünya Düzeninin önemli entellektüellerinden Zbigniew Brzezinski'nin Türkiye'de Sabah Yayınlarından çıkan ve "Büyük Satranç Tahtası" adı ile yayınlanan kitabında "Beş yüzyıl önce kıtaların politik olarak birbirleriyle ilişki kurmayı başladığından bu yana, Eurasia(Avrasya) Dünya gücünün merkezi olmayı sürdürüyor" diye yazıyor.

Türkiye bu önemli bölgelerin ortasında bir devlet olarak, kendisini ne ABD'ne ne AB'ne şartlandırmamalı ve stratejik önemini kullanmalıdır. Dünya ülkeleri bir yanda sürekli araştırmalar yaparak, bilimsel çalışmalarını artırırken ve örneğin Mars yüzeyinde 'enerji elde edilebilir' kaynakları araştırırken, bir yandan da geleceğin dünyasının planlarını yaparak, stratejik kararlar alıyor ve uyguluyor. Böylesi bir ortamda, "komplo teorisi bunlar" şeklinde vurulan yaftalara aldırmadan, sadece okumalı ve araştırmalıyız. Kendi içimizde siyaseti bir dövüş ve gerginlik alanı olmaktan çıkarıp, aynı ülke sınırları içinde yaşayan topluluğun refahı ve mutluluğunu isteyen, kalkınmış bir ülke paydası altında buluşarak uzlaşmacı ve ilerlemeci bir tavır takınmalıyız. Ülkemiz herşeye rağmen mevcut ve potansiyel tehlike ve tehditleri aşabilecek güç, azim ve kararlılığa sahiptir. Tahakküm ve baskı ile değil, geçmişte atalarımızın yaptığı gibi güzellik ve hoşgörü ile tüm dünya insanlarının refahı için çalışmalı, sömürücü ve acımasız yeni dünya düzeni savunucularına planlarını uygulama fırsatı vermemeliyiz.

Tamer Soysal
tsoysal@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Gezgin Kahveci : Cüneyt Göksu

Küba'dan İzlenimler - 2

"Hasta La Victoria Siempre"

Yaklaşık 3 hafta süren araştırma ve yazışmalardan sonra, uçuş seçeneklerimizi ikiye indirdik: Air France ve Iberia (İspanyol Havayolları). Her ikisine de rezervasyon yaptırdık. Iberia güzel ve ucuz bir seçenek sunuyordu, gidiş ve gelişlerde birer gece Madrid konaklamalı oluşu da ilgimizi çekti;

TIKLA DİNLE
WindowsMedia 9 Series

Sandık ki, İspanya Büyükelçiliği'nde de işler, Küba Büyükelçiliği'ndeki kadar rahat olacak! Kapıda bekletmeler, İspanyol vize memuresinin işgal birliği komutanı edaları, umursamaz tavırları, Türkçe bilmemesi ve hiç olmayan İngilizcesi, bizimle beraber bekleyen insanların 5. gelişleri olmasına rağmen vize alamayışları, vize için istenen belge çöplüğü (imza sirküleri, Kredi Kartı'nın orjinali vb.)... Yeteeeeer! Kendimizi, dışarı zor attık.

İspanya Büyükelçiliği'nde maruz kaldığımız tutum ve tavır üzerine, Küba Büyükelçiliği'nden zihnimizde kalan o sade, kibar ve insancıl havanın kaybolmasını hiç istemeden, Iberia alternatifini o anda silip, vize gerektirmeyen, aynı zamanda bağlantıları da çok uygun olan Air France'la yoculuk yapmanın, daha iyi olabileceği sonucuna vardık. Yalnız şunu anlatmadan geçemeyeceğim. Gideceğimiz tarihte, Air France'ın Küba'ya tek seferi vardı. Fakat, ne ilginçtir ki, her acente başka fiyat veriyordu. Araştırmalarımız sonucunda bulabildiğimiz en düşük fiyatı veren acenteyi gözümüze kestirdik, paramızı toparladık. Bileti satın alacağımız gün geldi çattı. O gün, bir iş için Adana'ya gidecektim ve çalıştığım firmanın anlaşmalı şirketine, uçak biletimi almaya gitmiştim. Bileti aldım. Tam çıkacağım, şeytan dürtükledi, bankodaki bayana sordum:

- "- Afedersiniz, 31 Ağustos, AF474 Paris - Havana kaç para ?"

Acentenin verdiği fiyat, şimdiye dek aldıklarımızın en ucuzuydu. Böylece, bir Adana, iki de Havana bileti alıp oradan ayrıldım. Şans işte! Ne zaman karşınıza çıkacağı belli olmuyor.

Küba projemizin ilk ve en önemli iki bölümü, vize ve uçak bileti işlemleri artık tamamlanmıştı. Sırada, Küba hakkında bulabildiğimiz her türlü bilgiyi okumak vardı. Küba hakkında bildiklerimizin ne kadar eksik ya da yanlış olduğunu, okudukça farkettik. İnternet üzerinden Küba tarihi, Küba'da yaşam, ulaşım, konaklama, coğrafya, haritalar, şehirler vb. onlarca başlık altında yüzlerce sayfa, belge ve görüntüye ulaştık. Yine internet üzerinden eriştiğimiz, Küba'ya daha önce gitmiş gezginlerle yazışarak, tecrübelerinden yararlandık. Ülkemizden gidenlerle de konuşup, deneyimlerini ve önerilerini dinledik. Aslında, edindiğimiz bazı bilgilerin gerçeği yansıtmadığını da, gezimiz sırasında öğrenmiş olduk. Örneğin, Küba'ya gitmeden önce, Bay Gazeteci ile yaptığımız görüşmede, yanımızda su ve yiyecek bulundurmamızın, hatta çantaya bir-iki tombul salam atmamızın yararlı olacağı uyarısı, bizi oldukça şaşırtmıştı. Nasıl yani?! Biz, insanlar orada nasıl yaşıyorsa, onlar gibi yaşamaya, onları tanımaya gidiyorduk zaten. Onlar ne yiyorsa, biz de onu yiyecektik. Salam ve sucuk götürmedik tabii ki!..

Herhangi bir hastalık vb. bir durum için, aşının gerekli olmadığını öğrendik. Bütçemizi gözden geçirdik; yaklaşık 1 ay sürecek gezideki harcama kalemlerini tek tek çıkardık; internetten öğrendiğimiz fiyatlarla, yaklaşık bir bütçe oluşturduk. Küba içi ulaşım, konaklama, yemek gibi konularda, bedellerine kadar, pek çok bilgiye internetten eriştik. Edindiğimiz bilgiler, gittiğimizde karşılaştıklarımızla aynıydı.

Belirlediğimiz ilk rotada, 8 şehir, buna bağlı olarak da katedilmesi gereken, yaklaşık 2500 km'lik bir yol vardı. Bu nedenle, yanımıza az, basit ve sadece ihtiyacımız olacak kadar malzeme almayı tercih ettik. Bir doktor arkadaşımızın önerisiyle, olası bütün hastalık ve yaralanmalara karşı bir **sağlık kiti** hazırladık. Ağrı kesiciler, antialerjik haplar, vitaminler vs. vs... Gezi sırasında, günde ortalama 12 - 15 km yürüdüğümüz için, en çok ayak kremini, yorgunluk için vitaminleri, aspirinleri ve güneş banyolarından sonra bepanten kremi tükettik. Sadece ilk bir-iki gün yetecek kadar, **anne kurabiyesi**yle, vakumlanmış paketlerde fındık ve badem almayı da ihmal etmedik tabii. Pürel'in **susuz hijyen jeli** çok işimize yaradı; gündüz şehirde yürürken ya da doğada su bulamadığımız zamanlarda, hızla temizlenmek için, çok faydalı oldu. Hem kendimiz, hem de çocuklara dağıtmak için, bir sürü sakız götürdük. Siz de bir gün gitmeye karar verirseniz, yanınızda bol bol ufak sabun, kalem ve sakız götürün. Sizden, "Uno Dolar" diyerek para isteyenlere, para yerine lütfen bunları verin. Onların turizme çok ihtiyaçları var, en azından şimdilik. Ama, turizmin getirdiği sosyal kirlenmenin de farkındalar. Siz de bunun bilincinde olun.

İnce ince düşünülen onlarca ayrıntıya karşın, tüm malzememiz, ortalama 9 - 10 kg gelen iki sırt çantası yük oluşturdu; ip, el fenerleri, hatta çakı bile vardı.

Para konusuna gelince, hesapladığımız bütçeyi, nakit Amerikan Doları olarak yanımıza aldık; yaklaşık %80'lik bölümü 1, 5 ve 10$'lık bozuk para şeklindeydi. Para bozdur(ama)ma riskini almak istemedik. Bu durumda tahmin edeceğiniz gibi, toplam paramız çok fazla olmasa da, "bir kucak dolusu" Dolar'la gittik. Küba'da, üç para birimi geçerli. Ulusal para olan Küba Pesosu, Amerikan Doları'na eşdeğer "Convertible Peso" ve Amerikan Doları. Peso'nun üzerindeki resimde, turistik birşeyler varsa, bu bir "Convertible Peso", devrime ait resim ya da simgeler varsa, "Ulusal Peso"ya sahipsiniz demektir. Küba'dan ayrılırken, elinizde "Convertible Peso" kalmışsa, havalimanında Amerikan Dolarına çevirin, çünkü Küba dışında işe yaramıyor.

Konaklayacağımız yerlerin bulunmasına gelince! Otellerde kalmayı hiç düşünmedik. Küba halkı ve günlük yaşamlarıyla daha iç içe olmak için, özel evlerde konakladık. Turizmin yaygınlaşması ve gelir seviyesinin artmasını hedefleyen devlet, koşulları yerine getiren Küba'lıların, evlerinin bir bölümünü, konaklama amaçlı kiralamalarına izin veriyor. Bu evlere "**Casa Particular**" deniyor. Evsahipleri bu yolla elde ettikleri gelirin bir kısmını devlete vergi olarak veriyor. Giderek yaygınlaşmaya başlayan bir sistem bu. Hem otellerden çok daha hesaplı, hem de evsahibinizle yaptığınız anlaşmaya göre, lezzetli ev yemekleri yemeniz mümkün. Günlük oda kirası 10 - 30 Amerikan Doları arasında değişiyor.

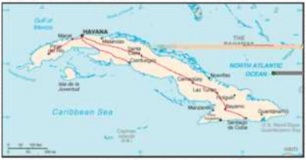

Üzerinde çalıştığımız rotada Havana - Santiago de Cuba - Santa Clara - Trinidad - Sancti Spiritus - Cienfiegos - Pinar del Rio - Vinales - Havana şehirleri vardı. Kalacağımız yerlerin ev sahipleriyle elektronik posta yoluyla haberleşerek, rezervasyonlarımızı yaptık.

Küba'da, adayı baştan başa geçen ve bütün büyük kentlere ulaşmayı sağlayan tek bir anayol var. Yolun bir kısmı otoban. Ayrıca, demiryolu seçeneği de var. Her ikisini de denemek iyi olacaktı, öyle de yaptık. Araba kiralamayı düşündük fakat, hem pahalı oluşu, hem de şehirlerarası yol bilgimizin yeterli olmayışı yüzünden, bu düşünceden vazgeçtik.

Yol hazırlığımızı yaptığımız sırada, Küba - Türkiye ilişkileri olan bir kuruluşla bağlantı kurmuştuk. "Jose Marti Küba Dostluk Derneği" (www.kubadostluk.org) ile tanıştık. Küba'da okuyan bir Türk öğrenciden bahsettiler. Ankara'da tanıştığımız, Havana'da da görüştüğümüz ve konuğu olduğumuz bu arkadaşımızın, çok yardımını ve dostluğunu gördük.

Havana'daki Türk Büyükelçiliği'nde çalışan bir Kübalıyla temas kurduk, onun da önerilerini aldık.

Barınma ve ulaşım işini de tamamlayınca, hemen hemen hazırdık.

Hâlâ eksikliğini gördüğümüz malzemelerimiz vardı. Bunların başında da kaliteli bir digital kamera ve handy-cam geliyordu. Açık söylemek gerekirse, diğer masraflardan dolayı, bunları satın alamamıştık; bazı sponsorluk girişimlerimiz oldu, fakat bir sonuç alamadık.

65 kaset film, iki fotoğraf makinesi, ses kayıt cihazı, kasetler, not defterlerimiz, çantalarımız, okuyup öğrendiğimiz herşey, hayallerimiz ve yüreğimizle, artık Küba'ya gitmeye hazırdık. Sadece kendimiz için çıkmıyorduk bu yola; gönlü, aklı orada olan, gitmeyi çok istemiş, ama hayatın çarklarını kıramayıp, bir türlü o fırsatı yaratamayarak gidememiş dostlarımız, arkadaşlarımız, ailelerimiz için de gidiyorduk.

Arkası yarın...

Cüneyt Göksu
Fotoğraflar: Serpil Yıldız

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

KIRKYAMA HİKAYELERİ : KMKYHT

Yılların Gölgesiyle Sokaklar Dar Gelir Öykülere :
Ahmet Şeşen

Güzel bir Pazar sabahıydı baharın ortasında ve kahvaltının en keyifli kısmına gelmiştim. Aslında kahve altı demek daha doğruydu, alt bölümü bitmiş kahve bölümüne sıra gelmişti zira..! Daha seslenmeye bile gerek kalmadan; bol köpüklü, çok pişmiş, sade kahvemi getirmişti bile sevgili eşim. Koklaya koklaya bir fırt çektim gazetemi açarken. Önce spor sayfasına bakmaktan hoşlanırım eskiden beri. Yine bizim takım sidik zoruyla berabere kalmıştı. Son dakikalarda gelen beraberlik golüne engel olamamışlardı. "Bu yıl da şampiyonluk bize hayal ..!" diye söylendim içimden. İkindi vakti Yalı Kahvesi'nde buluştuğumuzda, kimbilir ne biçim dalga geçerler şimdi benimle diye düşünmekten de kendimi alıkoyamadım. Ön sayfaya geçtim o hışımla, yine haberler üç aşağı beş yukarı aynı idi gazetede.
"Selçuk'cuğum, yine 1-1 kazanmışsınız öyle mi ?" sesine başımı uzattım pencereden.
Lastik Osman yine her zamanki lastikliğini sergiliyordu işte ..!
- Sen kendi takımına bak lem Patlak Lastik..!" dedim sinirle. Başını bile çevirmeden kaykıla yıkıla yürümeye devam etti, nasılsa kahvede görüşürüz der gibi de elini sallamayı ihmal etmedi.

Osman'ın yaşı ilerledikçe, düğünlerdeki meşhur kaykıla kaykıla oynaması yürüyüşüne de bulaşmıştı, ancak kaykıla kısmının ikizi biraz yıkıla hale gelmişti.. Hele Şükrü Usta'nın lokantasında (ki vefatından sonra oğlu Fikri işletiyor) toplaşıp birkaç tek attığımız geceler sonrasında, kaykıla diye bir bölüm hepten kalmaz oluyor, yıkıla yıkıla evin yolunu tutuyordu Osman. Eee, kağıt oyunlarından anlamaya benzemez ve şişede durduğu gibi durmaz Lastik Efendi ..! Koluna girmesek yıkılacak zaten. Bazen yenge, evlerinin köşe başında karşılardı. Allah rahmet eylesin Tenekeci Mustafa Amca'ya dua etsin yine de bizim Lastik. Vermemişlerdi o Şükran'ı ona epey bir süre. Taa ki; kızın babasının ölümünün 53.günü dolduğunda; "Kalkın gidiyoruz bugün Şükran'ı istemeye" demişti bizim saatli maarif takvimi Tenekeci Mustafa Amca. Artık, kızın babası da olmayınca annesi; "Verdim gitti, Niyazköy'de bu kadar naz yeter !" demişti Osman'ın hep hayalini kurduğu ve veresiye defterinde çiçekli şalvarlı kız diye yazdığı Şükran için...

Osman'a laf yetiştirmeye pencere kenarına gelince, güllerimin açtığını farkettim sevinçle.. Ve hemen konuşmaya başladım onlarla. Sevgi sözcükleriyle mırıldanırken :
"Çiçekleri çiçek yapan işte böylesi sevgilerdir Selçuk Efendi" dedi Müşerref.
- Günaydın.. Ne hoş sürpriz.. Nereye böyle Müşerref Hanım ?
"Her zamanki gibi Yaşlılar Evi'mize.. Sağolsun Aysel, ne iyi etti şu ev konusunda.."
- Haklısın.. Ben de tam kahvemi içiyordum, sen de gel, hem biraz laflarız, hem de şu falımıza bir bakarsın, emekli maaşlarına zam görünüyor muymuş ufukta diye.. Hanıııım, yap bir az şekerli, Müşerref Hanım geliyoooor...
"İşi, gücü vardır Selçuk Efendi boşver, inşallah başka zaman.. Sahi, Zafer'in işi yoksa öğleden sonra Yaşlılar Evi'ne yollasana bugün. Birkaç koltuk gelecekti, arkadaşlarını toplasın, gelip yardım etsin taşımaya..!" diyerek uzaklaşmaya başladı. Elbette Zafer olacaktı doğan ilk çocuğumun ismi, en iyi arkadaşımın ismi, yeter ki kaderi benzemesin ona. Bir yandan Müşerref'in arkasından bakıyor, bir yandan da mahalleye ilk gelişini hatırlamaya çalışıyordum.. Yılların gölgesi çöküvermişti bir anda üzerime..

Kızkardeşimi taburcu ettiğimiz gündü yanılmıyorsam. Uykusuz geçen klinik nöbet gecesi sabahında Ali Enişte gelmiş, kızkardeşimin klinikten çıkış işlemleri tamamlanmış, herkes evinin yolunu tutmuştu. Yorgun argın eve dönmüş, deliksiz bir uykuyu haketmiştim. Tüm geceyi kızkardeşimin başında geçirdiğimi sanmayın sakın. Aldığı ilaçlarla o mışıl mışıl uyurken, kanıma girivermişti Şule Hemşire..! Çay içmeye davet edip, "Sabaha kadar uyur merak etme !" demişti. Bildiğiniz gibi; Aysel'in taşa sarılmış mektubunu okumayı bitiremeden fırlamıştım dışarı. Selim'i durdurmaya çalışırken Kusto Sami yakalanmış ve Selim'in olası vukuatı önlenmişti. Tam o sırada telefon gelmiş ve kızkardeşim için kliniğe gitmek zorunda kalmıştım. Ve öylesine damardan Aysel yüklüydüm ki;
- İçerim.. Ama aslında bir içkiye daha çok ihtiyacım var sanki ..!" sözcükleri çıkıvermişti bir solukta dudaklarımdan.

Şule Hemşire'nin nöbet odası da tam teşekküllü klinik gibi adeta ! Yarıdan fazlası dolu viski şişesini dayadı önüme, başladım içmeye. Hayal meyal hatırlıyorum anlattıklarını. Yalnızlığını... Şanssızlıklarını.... Kızkardeşim nedeniyle beni gördüğünü ve benden hoşlandığını, vs.vs.... Bir çırpıda anlatıvermişti. Gece nöbetini devretmiş, bir koluna beni, diğerine de viskiyi taktığı gibi evine götürmüştü. Kliniğin kararan ışıklarından mı yoksa viskinin yavaş yavaş başlayan etkisinden mi bilemem ama gözüme esmer esmer görününce : - Viskinin yanına çikolata olarak seni yiyeceğim..! dediğimi çok iyi anımsıyorum... Sağolsun, sabah beni yaka paça kliniğe getirmiş (Ali Enişte'ye yakalanmadan) kızkardeşimin yanına sanki nöbetteymişim gibi oturuvermiştim. Hey gidi günler hey..! Kimbilir şimdi nerelerdedir Şule Hemşire ? Tekrar onu görmeye gittiğimde tayini çıktı, gitti demişlerdi.. İşte o devrisi günün ikindi vakti zilin sesiyle uyanmıştım. Alacaklı gibi çalıyordu kapı. Kafam zaten kazan gibi olmuş viskiden. Evde de kimsenin olmadığını anlayınca güç bela kalktım yataktan ve açtım kapıyı :
"Merhaba.. Ben Jale.." dedi kapıdaki sarışın afet; "Girebilir miyim ?"
- Haydaaa, sen de kimsin yahu ? Dur, bir kahve yapayım da kendime geleyim, sen geç salona" diyerek mutfağa yöneldim.

Musluk suyu ile yüzümü tokatlarcasına yıkadım kahve pişirme süresince. İyi ki giysilerimle yatmıştım o yorgunluk ve sarhoşlukla. Asla giyinemezdim bile bu zile ! Kim bu Jale yahu ? diye düşüne durmak yerine kahveleri alıp salona geçtim merakla. Birer de sigara yaktık Jale ile...
"Sen beni pek hatırlamazsın Selçuk.. Asıl adım Müşerref.."
- Müşerref...? Aman efendim bu ne şeref...! Müşerref oldum teşrifinize.. dedim alaycı alaycı.. Gülümsedi :
"Haklısın, ailem de kendilerine teşrif olunca ismimi Müşerref koymuşlar. Ben, Müko Muzaffer'in teyze kızıyım. Yıllar önce bu mahalleyi terk etmiştik.."
- Aaa, hatırlıyor gibiyim sanki..! Hayrola ?
"Kusto Sami'yi aramaya geldim Selçuk. Mahalleye de görünmek istemiyorum, hoş görseler bile tanıyamazlar ama ..!"
- İyi de, neden teyze oğlu Mükemmel Muzaffer'e sormuyorsun ? Müko mu dedin demin sen ? Hahaaaaa ! Hiç güleceğim yoktu .. Müko ha, gitti karizması Mükemmel'in... Neyse, sen neden Sami'yi arıyorsun pür telaş ? "Sami benim sevgilimdir ama ailelerimiz görüşmüyor diye, özellikle Muzaffer'den saklanmak zorundaydık. Kaç aydır haber yok Sami'den. Merak ettim, Muzaffer'e gidemezdim, en doğrusu sana gelmek diye düşündüm...
- Hadi bee ! Sen ve Sami haa ?... dedim.
"Anlatırım sonra, sen Sami'yi söyle.. Nerelerde bu herif ?"

Bir solukta anlattım Zafer'in haybeye ölümünü... Kusto Sami'nin daha dün yakalandığını.... Mahallemizin başımıza gelenleri... O da bana Sami ile olan aşklarını ve onun vasıtasıyla edindiği mahallemiz haberlerini anlattı.. Kafam darmadağın olmuştu. Yüzümü yıkamalıydım ve kendime yeni bir kahve daha koymalıydım. Öyle de yaptım, döndüğümde ise salonda ne Jale kalmıştı, ne de Müşerref... "Hala mı sarhoşum ?" diye söylenirken masanın üstüne bırakılan notu okuyunca iyice ayıldım :
"Seni arayacağım, şimdi gitmem gerek, kusura bakma, Aysel'in mektubunu da yanıma alıyorum. Günlüğü ile birlikte bende kalması daha doğru olur... Şu paragraf seninle ve benimle ilgili olduğu için onu koparıp sana bırakıyorum... Sevgiler..."

Her akşamüstü şu çiçekleri sularken neden dolu dolu oluyor sanki gözlerim ? Aysel'in anısına dikmiştim bu gülleri pencerenin önüne. "Güüüllerin içinden caaanım, koşarak koşarak gel bana geeeellll !" şarkısı her çalınışında da ağlayıp durmuştum. Birazdan Yalı Kahvesi'ne yollanacaktım her zamanki gibi. Ve her zaman olduğu gibi Yaşlılar Evi'ne uğrayacaktım. Gerçekten de çok iyi bir iş yapmıştı Aysel. Gerçi Müşerref ve ben olmasam o ev yapılamazdı mahalleye ama yine de eserin asıl sahibi Aysel idi. Kusto Sami'nin hapisten çıkmasına pek birşey kalmamıştı. Aysel'in mektubunun koparılmış bölümünü anlatacaktım Yalı Kahvesi tayfasına. Hala cüzdanımda saklarım Aysel'in mektubundan Müşerref tarafından koparılmış o parçayı, yine de ceketimi giyerken kontrol etmeyi ihmal etmedim hala cüzdanımda duruyor mu diye.. Yerli yerinde duruyormuş diye mırıldanıp evden çıktım.
- Geldi mi oğlum Zafer ve arkadaşları Müşerref Hanım ?
"Geldiler, sağolsunlar taşıdılar koltuklarımızı.. Buyrun, bir kahve içmez misin ? Yani konuklarımız var hem evimizde..."
- Beklerler şimdi kahvede, başka zaman inşallah...
Ne iyi olmuştu şu Yaşlı Evi. Tüm mahalleyi daha bir kaynaştırmıştı. El birliği ile hallediyorduk işlerini. Aysel de görebilse ne iyi olacaktı. Müşerref ona mektuplarda anlatıyordur nasılsa diye düşüne dalgın yürüdüm sokaklarda. Ne anılar sığmıştı oysa mahallemizin şu dar sokaklarına. Sonunda gelebildim Yalı Kahvesi'ne... Hassssssxxxxx ! O da ne ? Hepsi bir olmuş, daha ben kapıdan içeri girerken her iki ellerini havaya kaldırmışlar, işaret parmaklarıyla 1-1'i gösteriyorlardı. Aaaa ! Adiiiii'lere bak...! Arkasından da sol ellerini yumruk yapıp, sağ elleriyle hani pişti yaptığımızda yaptığımız gibi şaakkkadanak biçiminde...
- Size selam vereni ..!
"Tamam yaaaa, kızma, hadi otur şööölee...! Tamam arkadaşlar.. Mavra bitmiştir, anılara devam... Getir oğlum okkalı bir kahve Selçuk Efendi'ye..." deyince Lastik Osman; başladım anlatmaya. Yakın gözlüğümü de taktım her ihtimale karşılık.. Hatırlayamazsam koparılmış mektup parçası cüzdanımdaydı nasılsa...

"Belki de içimizden bir tek senin mutlu bir yuvan olacak. İşte bu yüzden sana yazıyorum. Ve senden ilk ve son kez bir şey istiyorum...Ama öncelikle seni hep sevdğimi hiç bir zaman unutma Selçuk... Belki sana bunu bir türlü hissettiremedim. Asıl istediğim sendin benim, sen ise beni hiç görmedin. Artık dayanamaz hale geldim, senden de bana bir ışık göremeyince kendime ve duygularıma daha fazla işkence etmek istemiyorum. Rıdvan'a aşık değilim, ama beni buralardan sadece o alıp götürebilir yepyeni bir hayata. Ve ancak böyle unutabilirim sensizliğimi... Bir iz bırakmak istiyorum ardımda, küçük de olsa bir iz bırakmak, mahalleye bir hayrım olsun istiyorum. Bunu da senden rica ediyorum, şimdilik ismini veremeyeceğim bir arkadaşım bu konuda sana yardım edecek. İstediğim bir Yaşlı Evi açmak mahalleye, bu iş için bir miktar altın biriktirdim. Mahalleli de bir kısmını biriktirdi denilebilir, sen bana takılmadığın için bilemezsin elbette... Bunca güzellik heba olmasın bari dedim, Kuyumcu Kamil'e altınını getirmeyen veya benim için satın almayan haybeye peşime dolmasın dedim.. Kısacası; Aysel giden yol, Kuyumcu Kamil'in altınlarından geçer... Eeee, yaşlılık var, gurbet ellere gidip dönememek var. Rıdvan'ı ailesi reddediyor benim yüzümden, o ise beni istiyor, hem de beni olduğu gibi kabul ediyor. Ne demişler : "Sev seni seveni...". Ailesi nedeniyle buraya dönemez artık Rıdvan, ben nasıl gelirim bu durumda ? Yardımcı ol lütfen arkadaşıma, elimdeki kalan altınların tümünü ona verdim, gerisini siz bulacaksınız, kimlerin çaldığı hakkında hiç bir fikrim yok.. Bulun altınlarımın devamını ve benim için yapın Yaşlı Evi'ni mahallemize.. Ve en başta annem Nuriye'yi unutmayın.. Haa, birde kimse bilmesin bu evi yapanın aslında ben olduğunu..."

- Sonrasını, Kusto Sami'nin hapisten çıktığı gün birlikte anlatacağız rakı sofrasında. Söz verdim, anlatamam.. Mükemmel Muzaffer ister gelsin, ister gelmesin... dedim.
"Mızıkçıııııı, huysuz ihtiyar...!" sesleri arasında kahveyi terketmek üzere ayağa kalktığımda Lastik Osman atladı :
"Sizin takıma Kusto'nun gençliğindeki gibi birini transfer etseydiniz, belki son dakika golüyle galip bile gelirdiniz be Selçuk Efendiiiii...! Yürüüüüü...!" demez mi ?

Ne öyküler yağacak daha sokaklara... Yılların gölgesiyle sokaklar dar gelir öykülere...

Ahmet Şeşen

Devamı varrr...

KIRKYAMA Hikayelerinin tamamını aşağıdaki adreste bulabilirsiniz:
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/ozel/kirkyama.asp

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

Milenyumun Mandalı
Sait Haşmetoğlu

Editör'den Önemli Not:*Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, aşağıdaki adresten tek tıklamayla zevkle okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın... Ayrıca bugünden itibaren duygu ve görüşlerinizi yorum olarak yazabilirsiniz.*
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_1.asp

Devamı yok. BİTTİ

hasmetoglu@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Dost Meclisi

©Berrin CERRAHOGLU

Fotoğraf: Berrin Cerrahoğlu

<#><#><#><#><#><#><#>

Kahve Molası, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir.
Kahve Molası bugün **4.101** kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

KARAR

Ya geleceksin dosdoğru
Ya gideceksin arkana bile bakmadan

Ya konuşacaksın tereddütsüz
Ya susacaksın bilene dek

Ya seveceksin adam gibi
Ya ümit vermeyeceksin boşuna

Ya boyun eğeceksin
Ya çizeceksin kaderini

Funda Güven

Yukarı

Biraz Gülümseyin

Şu mantarın güzelliğine bakın!...

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://www.biyografi.net/kisiayrinti.asp?kisiid=285

...Eskişehir'in Sivrihisar ilçesinin Hortu köyünde 1208 yılında doğdu, 1284 yılında Akşehir'de öldü Babası Hortu köyü imamı Abdullah Efendi, annesi aynı köyden Sıdıka Hatun'dur. Önce Sivrihisar'da medrese öğrenimi gördü, babasının ölümü üzerine Hortu'ya dönerek köy imamı oldu. 1237'de Akşehir'e yerleşerek, Seyyid Mahmud Hayrani ve Seyyid Hacı İbrahim'in derslerini dinledi, İslam diniyle ilgili çalışmalarını sürdürdü. Bir söylentiye göre medresede ders okuttu, kadılık görevinde bulundu. Bu görevlerinden dolayı kendisine Nasuriddin Hâce adı verilmiş...

http://www.yerelsecim.com/

Yerel seçimler yaklaştı ve çalışmalar hızla devam ediyor. Neler oluyor yakından takip etmek istiyorsanız, bu web sayfasını inceleyebilirsiniz. Ayrıca geçmiş dönemlerde neler olduğuna dair ayrıntılara da yer verilmiş.

http://literalsystems.com/

Bazı edebiyat eserlerini mp3 formatında bilgisayarınıza indirip, istediğiniz zaman dinlemek istermisiniz? İngilizce olmasına rağmen zevkle dinleyebileceğinize inandığım eserleri arşivinde bulunduran bu web sayfasını bilgilerinize sunuyorum.

http://www.bebek.com/Content/Sponsor.asp?SubCatID=51

...2 erkek kardeş tabii ki bir kız kardeş ister! Sadece 2 çocuk istiyorsanız neden biri kız, diğeri erkek olmasın? Çocuğunuzun cinsiyetini önceden belirleyebilmek artık tamamen bilimsel, doğal ve kolay bir metod ile mümkün... ...Metodun bilimsel olarak yapılan denemeleri sırasında çalışmaya katılan 155 çiftten tam 153'ü istediği cinsten bebeğe kavuşmuş. Bu da %98,7 oranında bir başarı anlamına geliyor...

akin@kahveciyiz.biz

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

Pawbrowse v1.1Beta [1.2M] W9x/2k/XP FREE
http://www.mywebattack.com/gnomeapp.php?id=105610

Oldukça kullanışlı bir resim düzenleme programı daha. XP de bulunan thumbnail görüntü ve izleme özelliğini sizteminize ekliyebiliyorsunuz. Resimlerin boyut, ve ismleri değiştirebiliyor, editör bir programa çıkış alabiliyorsunuz. Masaüstünüzden ve bir pencereden görüntü yakalayabiliyorsunuz. Aslında tüm özelliklerini görebilmeniz için yükleyip denemenizi öneririm.

Yukarı

http://kahvemolasi.com/sayilar/20040127.asp
ISSN: 1303-8923

27 Ocak 2004 - ©2002/04-kahvemolasi.com
istanbullife.com

Kahve Molası MS Internet Explorer 4.0+ ve 800x600 Res. için optimize edilmiştir.
Uygulama : Cem Özbatur - Her hakkı saklıdır. Yayın İlkeleri